

УДК 165:141:278:159

DOI <https://doi.org/10.32782/apfs.v053.2025.10>*І. О. Кузнецова*ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1800-1733>*аспірантка кафедри філософії**Національного технічного університету України**«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»*

ПІЗНАННЯ, САМОПІЗНАННЯ І ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Постановка проблеми. Дослідження взаємозв'язку пізнання та самопізнання на формування професійної ідентичності в освітньому процесі дає можливість поєднати вплив інституційного виміру освітнього процесу на розвиток індивідуальної пізнавальної діяльності та виявити зв'язок когнітивного та комунікативного складників освітнього процесу на самопізнання особистості як складника професійної ідентичності майбутнього фахівця.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Взаємозв'язок пізнання та самопізнання розглядається в екзистенційному та онтологічному вимірі. Вплив самопізнання на формування професійної підготовки та підвищення працездатності актуалізується у роботі [13]. Самопізнання розглядається як важливий чинник професійної підготовки [1]. Виявляється вплив самопізнання на професійне зростання та здатність вступати в ієрархічні комунікації [12, 13]; розглядається застосування системи самопізнання та самовдосконалення особистості в сучасній педагогічній практиці [12–14]. Виявляється духовність родового самопізнання у філософії освіти [11]. Розкриваються проблеми самопізнання в контексті інактивізму як нової версії екстерналізму [5]. Іntenціональність розглядається у просторі культури. Філософський зміст інтенціональності розкривається у вимірах об'єктності, процесуальності, структуральності та виявлення структурно-сміслових компонент [4]. Концепт інтенціональності досліджується у феноменологічному та аналітичному вимірах [9, 10]. Розкривається значення інтенціональності. Іntenціональність розглядається у феноменологічному та аналітичному вимірах.

Метою статті є встановлення взаємозв'язку пізнання та самопізнання в освітньому процесі та розкриття впливу взаємозв'язку пізнання та самопізнання на формування професійної ідентичності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Пізнання та самопізнання відбувається в мережевому освітньому середовищі. Формування мережевого суспільства [15] спирається на розвиток мережевих комунікацій. Мережевий простір перестає бути простором лише для комунікацій. В умовах пандемії мережевий простір все більше перетворюється на простір, у якому відбуваються всі основні

процеси життєдіяльності людини. Розвиток освіти у мережевому просторі сприяє появі дистанційної освіти та поширенню онлайн-освіти.

Комунікація використовується не тільки для спілкування чи передачі повідомлень. Відбувається перенесення значної частини буття людини у мережевий простір. Формується новий стиль життя – життя в інформаційних потоках. Пізнання як когнітивно-комунікативний процес розкривається в сучасному інформаційному мережевому інтер'єрі [7, с. 275]. Дослідження пізнання у мережевому просторі актуалізує питання, як реалізація пізнавальних стратегій сприяє розвитку особистості. Вплив пізнання та самопізнання на формування творчої особистості зростає під час перебування в закладі вищої освіти. Освітній процес і формування індивідуальної освітньої траєкторії трансформує звичну форму пізнання. Пошук нового знання та інформації з навчальною метою сприяє формуванню нової системи мережевих комунікацій. Спілкування з онлайн-професійними спільнотами набуває все більшого значення, стає важливим фактором професійної ідентичності. Зростання ролі пізнання у процесах самопізнання та формування творчої особистості актуалізує значення вивчення когнітивних чинників самоідентифікації розвитку особистості в мережевому просторі.

Розвиток мережевих комунікацій сприяє поширенню мережевих підходів на освітні процеси. Вивчення мережевих процесів в освіті активізується за останнє десятиліття. Показано, як мережевий підхід сприяє становленню інформаційно-освітнього середовища. Інформаційно-освітнє середовище перестає розглядатися лише з точки зору оцифрування інформації в освітньому середовищі. Актуалізується питання становлення віртуальної педагогіки, мережевої освіти. Йдеться про інституалізацію мережевої освіти. Мережеві комунікації та науково-освітні мережі [3] стають частиною європейського освітнього простору.

Освітнє середовище розкривається як нелінійне соціокультурне мережеве середовище та як середовище комунікуючих акторів [2]. Однак мережеві комунікації, як правило, розглядаються за межами навчального процесу. Вони сприяють наповненню освітнього середовища науково-ме-

тодичними матеріалами, формують внутрішній комунікативний простір освітнього середовища. Освітнє середовище розкривається як простір освітніх комунікацій. Передача інформаційних повідомлень, текстів наказів і розпоряджень створюють внутрішню нормативну регламентацію освітніх процесів. Відбувається розгляд мережевих комунікацій в інституційному вимірі. Інституційний вимір визначає зовнішні параметри існування освіти. Це існування в суспільному просторі. Мережеві комунікації стають посередником впливу на вищу освіту суспільних і визнаних суспільством глобальних цінностей, спрямовують вищу освіту на реалізацію суспільних потреб та вирішення суспільних проблем.

Внутрішні мережеві комунікації формують нормативно-правове регулювання навчальних, дослідницьких та організаційних процесів для освітнього середовища окремого закладу вищої освіти.

Інституційний вимір мережевої освіти стає об'єктом соціологічних досліджень мережевих комунікацій. Реалізація місії та стратегій закладу вищої освіти спрямована на забезпечення умов для формування творчої особистості фахівця, здатної застосовувати нові знання й технології у професійному середовищі. Модернізація й технологічне оновлення передбачають розвиток когнітивних компетентностей. Це, насамперед, генерувати нові знання, проводити дослідження на рівні світової науки, робити відкриття та створювати нові технології.

У дослідженні співвідношення когнітивного і психологічного зазвичай віддають перевагу психологічному перед когнітивним. Вважається, що психологічні чинники, зокрема й насамперед мотивація, визначають інтерес чи його відсутність і рівень зацікавленості навчанням.

Формування когнітивних компетентностей у процесі навчання нині стає важливим складником розвитку дослідницьких університетів. Постає питання, як збільшити вплив навчання на зростання мотивації до навчання та здійснення професійної ідентифікації. Вирішення цієї проблеми передбачає дослідження впливу пізнання на розуміння, самосвідомість і формування професійної особистості.

Використання технологій штучного інтелекту передає більшість функцій по створенню текстів від людини до штучного інтелекту. Дистанційне та онлайнове навчання використовує подання знання у вигляді текстів. Текст стає посередником між предметним змістом навчальної дисципліни та людиною. Освітній процес створює текстову реальність [8, с. 41]. Разом з тим освітній процес вимагає від студентів створення нових текстів – текстів відповідей, доповідей, рефератів. Контроль за участю в освітньому процесі може перетворитися на оцінку текстів.

Поширення технологій III робить проблематичним визначення ролі людини у вивченні тексту та його створенні. Важливою стає актуалізація питання про формування когнітивних компетентностей, які визначають здатність людини до інтелектуальної праці. У процесі навчання це здатності переходити від тексту чи сукупності текстів до формування масиву знань. Важливим стає особистісне знання [6, 17] та знання, що формує професійну творчу особистість і визначає її здатність до саморозвитку та професійного зростання.

Освітній процес в умовах онлайн навчання більше не постає у вигляді обміну текстами між викладачем і студентами. Формуються пізнавальні комунікації та виникають пізнавальні комунікативні взаємодії між учасниками навчального процесу. Активізація пізнавальної діяльності сприяє формуванню різних рівнів суб'єктності тих, хто бере участь у навчальному процесі. Рівень суб'єктності підвищується. Студент виступає не лише як актор, який виконує певну роль в освітньому процесі (дає відповідь, виконує завдання, виступає з текстом доповіді).

Участь у пізнавальних комунікаціях і входження в пізнавальні комунікативні взаємодії сприяє формуванню суб'єкта, який здатний пов'язувати процес навчання не тільки із засвоєнням навчального матеріалу та його розумінням, а й із здатністю формувати себе як майбутнього фахівця та із власною професійною ідентичністю. Пізнання впливає на самопізнання та формування професійної ідентичності. Відбувається збільшення впливу пізнання на формування ціннісних орієнтацій та збільшення мотивацій до навчання. Все це сприяє зростанню значення когнітивного підходу у формуванні мотивації до навчання. Особливо це стає важливим для вивчення теоретичних дисциплін.

Зростання впливу пізнання на самопізнання значно збільшує можливості закладу вищої освіти збільшувати вплив навчального процесу на формування творчої особистості. Неперервний розвиток освітнього процесу, створення все нових і нових навчальних дисциплін розширює можливості зростання впливу освітнього процесу на формування творчої особистості студента.

Формування індивідуальної освітньої траєкторії у процесі навчання сприяє створенню механізму збільшення ціннісних мотивацій студентів на організацію навчального процесу. Здійснення вибору навчальної дисципліни сприяє формуванню індивідуальної освітньої траєкторії. Через реалізацію вибору студент реалізує потребу в особистісному та професійному розвитку. Самопізнання, таким чином, впливає на організацію навчального процесу та його вдосконалення.

Актуалізація проблеми співвідношення пізнання і самопізнання у формуванні творчої особистості майбутнього фахівця у процесі його пере-

бування у закладі вищої освіти свідчить про необхідність розгляду цілісності особистості і впливу навчального процесу на формування цілісної особистості.

На основі формування когнітивних компетентностей зростає впевненість у собі того, хто навчається. На цій основі формується самоусвідомлення індивідуальних освітніх потреб. Це самоусвідомлення спрямовує пошук нової інформації та знання, зміцнює зв'язки з певними областями науки та сприяє формуванню пізнавальних комунікацій із науковим та професійним середовищами.

Пізнання стає основою самопізнання, коли студент переходить від роботи над текстами до формування когнітивних компетентностей і дослідження об'єктів. Освітній процес має сприяти наближенню вивчення предметного змісту навчальних дисциплін до сучасних технологій та відкриттів сучасної науки. Це може відбутися за умови постійного введення в пізнання нового наукового знання з проблемних областей сучасної науки. Самопізнання індивідуальних потреб сприяє свободі проблемно-орієнтованого наукового пошуку студентів. Це не тільки може збагатити засвоєння певних тем шляхом включення нового наукового матеріалу, а й створити передумови для формування професійної творчої особистості.

Заглиблення у предмет передбачає оволодіння когнітивними компетентностями. Когнітивні компетентності виникають і розвиваються у процесі переходу від роботи над текстами до роботи над знаннями. Тезаурусний підхід сприяє професійній індивідуалізації у процесі навчання.

Застосування інтерактивних методів у навчанні передбачає проведення занять у вигляді обговорення проблем та організації наукової дискусії. Можуть застосовуватись і методи активного навчання. Це передбачає перетворення викладача на організатора дискурсу [16]. Дискурс у процесі обговорення наукових тем і проблем розкриває інтерсуб'єктивність освітнього процесу.

У феноменології інтерсуб'єктивність постає як об'єктивність. В інтерсуб'єктивних комунікаціях відбувається саморепрезентація особистості. Саморепрезентація особистості виявляє рівень набутих когнітивних компетентностей і разом з тим стає об'єктивацією її самопізнання – такою, як вона проявляється для інших у конкретний момент часу.

Розгляд ролі самопізнання у формуванні цілісної особистості спирається на ідеї трансцендентальної редукції досвіду та життєсвіту. Життєсвіт виявляє значення ціннісного виміру освітнього процесу.

Освітній процес сприяє формуванню пізнавальних комунікацій. Активне навчання та інтерактивні методи сприяють формуванню пізна-

вальної активності у студентів. Освітній процес стимулює пізнавальну активність у мережевому освітньому просторі. Зацікавленість у новому знанні та інформації спонукає студента не обмежуватися матеріалами навчального посібника чи підручника. Підготовка до заняття включає в себе проблемно-орієнтований пошук нової інформації та знання в мережевому середовищі.

Якщо освітній процес формує орієнтацію на світові досягнення сучасної науки та новітні технології, тоді пошук нової інформації та знання не обмежуються рамками безпосередніх відповідей, які дає Гугл-середовище на інформаційний запит студента. Проблемно-орієнтований пошук стає частиною глобальних комунікацій. Напрямки пошуку можуть бути різними. Це і спеціалізований пошук в Гугл-академії, і пошук у різних онлайн-спільнотах. Відбувається приєднання до світової наукової спільноти шляхом залучення до наукових публікацій різними мовами світу. При цьому долається замкненість окремих Гугл-середовищ.

Формування професійної ідентичності в сучасному багатомовному світі орієнтується на наукове знання та відкриття. Відкрита наука передбачає наукове знання без кордонів. Формується переважна орієнтація в пошуці знання та інформації на глобальний досвід. При цьому можуть виникнути певні труднощі для орієнтації студента на встановлення зв'язків із професійним середовищем власної країни. Освітній процес має створити дієвий запит на створення тісних професійних зв'язків з вітчизняними школами, академіями та з кафедрами власного університету. Формування професійної ідентичності майбутнього фахівця стає ще більш важливим в умовах обставин, пов'язаних з війною. Спрямованість на технологічну модернізацію та розвиток науково-технічного прогресу сприяє поглибленню зв'язків професійної ідентичності, яка формується у складних умовах подолання наслідків війни, з ідентичністю як соціокультурною категорією.

Встановлення складності зв'язку між професійною ідентичністю та ідентичністю пов'язана з тим, що професійна ідентичність спрямована на знання й технології, а ідентичність має соціокультурний вимір. Подолання протилежності між спієнтистським і гуманітарним спрямуванням має реалізовуватись у освітньому процесі.

Інтенціональність в освіті має спиратися не лише на об'єкти, знання й технології, а й на цінності. Протилежність когнітивного і соціокультурного стає перешкодою при формуванні ціннісно-орієнтованого мислення.

Освітнє середовище закладу вищої освіти здійснює гуманітаризацію освітнього процесу. Гуманітаризація освітнього процесу стає цікавою для студента, якщо вона сприяє формуванню творчої особистості професіонала.

Висновки. Формування соціальної ідентичності створює запит на особистість, в якій гармонійно поєднуються прагнення до нових знань і технологій із прагненням до саморозвитку себе як особистості в певному суспільному контексті. Зазвичай країні, що потерпає від важких наслідків війни, важко запропонувати майбутньому фахівцю привабливі умови подальшої професійної діяльності.

Інформаційний прес важких втрат і страждань щодня і кожної години та кожної хвилини формує важке психологічне навантаження. Гуманітарний складник підготовки майбутнього фахівця стикається із запитом формування привабливого образу та потужної професійної мотивації служінню рідній країні в умовах війни й небезпеки. Комп'ютерні технології сприяють формуванню професійних якостей і покликання в суспільному та глобальному контексті.

Одним із важливих складників подолання відчуженості, відокремленості від складних умов суспільного буття стає засвоєння цінностей вищої освіти та етики, що сприяє формуванню людини. Формування професійної ідентичності спрямоване на формування не тільки когнітивних здатностей, пошуку нового знання та інформації, а й на самопізнання та формування особистості.

Формування когнітивних здатностей – поставка проблем, генерації нових ідей, прагнення до оволодіння новими науковими знаннями й технологіями – сприяє формуванню ціннісно-орієнтованого мислення, якщо ці проблеми мають не абстрактний характер, а пов'язані з конкретними проблемами життєдіяльності країни, відновлення її критичної інфраструктури та оборонної могутності.

Формування ціннісно-орієнтованого мислення спирається на гуманітаризацію навчального процесу в університеті. Надання можливості отримувати гуманітарні знання сприяє формуванню цілісної особистості майбутнього професіонала-фахівця. Важливим напрямком у задоволенні потреби в гуманітарному знанні в навчальному процесі стає не тільки задоволення індивідуальних психологічних потреб, а й розвиток гуманітаристики та гуманітарних досліджень, спрямованих на формування та реалізацію суспільних інтересів. Гармонізація між індивідуальним і суспільним – індивідуальними та суспільними прагненнями та інтересами – сприяє формуванню цілісної особистості майбутнього фахівця.

Становлення професійної ідентичності у глобальному контексті актуалізує проблему формування соціальної ідентичності майбутнього фахівця. Важливим напрямком при вирішенні цієї проблеми стає розвиток творчої діяльності, розвиток особистості та її самореалізація, засвоєння цінностей вищої освіти та загальнолюдських

цінностей, оволодіння комп'ютерними технологіями та формування дослідницьких компетенцій у контексті вирішення назрілих суспільних проблем і включення молодих науковців у розвиток наукових шкіл університету та підтримка академічних традицій. Розвиток самопізнання людини та засвоєння етики й цінностей вищої освіти визначають особистість і спрямування її творчої діяльності.

Література

1. Кебуладзе В. І. Поняття досвіду у творах Гусерля. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Філософія. Політологія*. 2013. № 3(113). С. 48–54.
2. Кочубей Н. В. Синергетичні концепти в нелінійних соціально-культурних контекстах : автореф. дис. ... д-ра філос. наук : 09.00.09 / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ, 2010. 36 с.
3. Мельник О. Л. Інтеграційні процеси і формування науково-освітнього простору (на прикладі науково-освітніх мереж). *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Філософія. Психологія. Педагогіка*. 2009. №2(26). С. 86–88. URL: <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/9334>
4. Опанасюк О. П. Іntenціональність у просторі культури: мистецтвознавчий, культурологічний та філософський аспекти : монографія. Львів : Ліга-прес, 2013. 447 с.
5. Пахолік-Жуromська А. Проблеми самопізнання: інактивізм як нова версія екстерналізму. *Вісник Національного авіаційного університету. Філософія. Культурологія*. 2013. № 2. С. 55–59. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnau_f_2013_2_14
6. Полані М. Особисті знання: на шляху до посткритичної філософії. БГК ім. Бодуена де Куртене, 1958. 343 с.
7. Рубанець О. М. Когнітивна сфера суспільства і людини: інформація, ментальність, ідентичність : монографія. Суми : Університетська книга, 2022. 546 с.
8. Рубанець О. М. Мережевий освітній простір. *Вища освіта України*. 2021. № 4. С. 39–46.
9. Синиця А. С. Концепт інтенціональності: феноменологічний та аналітичний виміри. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія : Філософія. Соціологія. Політологія*. 2012. Т. 20, вип. 22(2). С. 3–7. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdufsp_2012_20_22\(2\)_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdufsp_2012_20_22(2)_3)
10. Харченко Л., Ткаченко Д. Проблема цілісності буття людини: культурно-антропологічний контекст. *Вісник Львівського університету. Серія філос.-політолог. студії*. 2023. Вип. 49. С. 166–172.
11. Черепанова С. О. Філософія освіти: духовність родового самопізнання. *Вісник Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Філософія*. 2013. Вип. 41(1). С. 300–313. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnpu_filos_2013_41\(1\)_29](http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnpu_filos_2013_41(1)_29)
12. Черкашина Т. В. Застосування системи самопізнання та самовдосконалення особистості в сучасній педагогічній практиці. *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді*. 2013.

Вип. 17(2). С. 420–429. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tmpvd_2013_17\(2\)_48](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tmpvd_2013_17(2)_48)

13. Черкашина Т. В. Самопізнання як фактор професійного зросту викладача вищої школи. *Педагогіка та психологія*. 2012. Вип. 41. С. 85–92. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpkhnpu_ped_2012_41_12

14. Якимова І. О. Розвиток рефлексивних умінь обдарованих підлітків на шляху до самопізнання. *Освіта та розвиток обдарованої особистості*. 2013. № 7. С. 61–63. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Otros_2013_7_16

15. Castells M. *The Rise of the Network Society*. 2nd ed., with a New Preface. Wiley-Blackwell, 2009. 656 p.

16. Garrison D. *E-Learning in the 21st Century: A Framework for Research and Practice*. 2nd ed. New York: Routledge, 2011.

17. Polanyi M. The Stability of beliefs. *British Journal for the Philosophy of Science*. 1952. Vol. 3, № 11. P. 217–232.

Анотація

Кузнецова І. О. Пізнання, самопізнання і формування професійної ідентичності. – Стаття.

У статті обґрунтовується необхідність підвищення ефективності освітнього процесу у формуванні творчої особистості майбутнього фахівця. Феноменологічні прояви освітнього процесу – інтенціональність, інтерактивність та інтерсуб'єктивність – сприяють підвищенню його ефективності. У статті розглядається роль інтенціональності в освіті у формуванні онтології наукового дискурсу, який організовує викладач у процесі обговорення навчальної теми. Це сприяє формуванню системи пізнавальних комунікацій між учасниками пізнавального діалогу. Інтенціональність в освіті спрямована на розвиток індивідуальних пізнавальних процесів (когніції) учасників навчання. Самопізнання здійснюється у процесі оволодіння когнітивними компетентностями. Відбувається саморепрезентація індивідуальної когнітивної активності та самоусвідомлення особистості. Зростання ролі пізнавальних комунікацій в освітньому мережевому середовищі та в інтернет-комунікаціях сприяє формуванню професійної ідентичності. Реалізація інтенціональності в освіті у вигляді системи пізнавальних комунікацій сприяє введенню в освітній процес нового знання, відкриттів і технологій сучасної світової науки. Орієнтація молодих дослідників на сучасні знання й технології є виразом їх прагнення до участі у глобальній спільноті та глобалізованій економіці. Становлення професійної ідентичності у глобальному контексті актуалізує проблему формування соціальної ідентичності майбутнього фахівця. Важливим напрямком при вирішенні цієї проблеми стає розвиток творчої діяльності, розвиток особистості та її самореалізація, засвоєння цінностей вищої освіти та загальнолюдських цінностей, оволодіння комп'ютерними технологіями та формування дослідницьких компетенцій у контексті вирішення назрілих суспільних проблем і включення молодих науковців у розвиток наукових шкіл університету та підтримка академічних традицій. Розвиток самопізнання людини та засвоєння етики й цінностей вищої освіти визначають особистість і спрямування її творчої

діяльності. Комп'ютерні технології сприяють формуванню професійних якостей і покликання в суспільному та глобальному контексті.

Ключові слова: самопізнання, освіта, етика, людина, цінності, дискурс, покликання, особистість, самореалізація особистості, творча діяльність, університет, вища освіта, цінності вищої освіти, комп'ютерні технології, соціальна ідентичність.

Summary

Kuznetsova I. O. Cognition, self-knowledge and professional identity formation. – Article.

The article substantiates the need to improve the efficiency of the educational process in the formation of the creative personality of a future specialist. Phenomenological manifestations of the educational process – intentionality, interactivity and intersubjectivity – contribute to increasing its effectiveness. The article examines the role of pedagogical intentionality in the formation of the ontology of scientific discourse organized by the teacher in the process of discussing an academic topic. This contributes to the formation of a system of cognitive communications between participants in the cognitive dialogue. Pedagogical intentionality is focused on the development of personal cognitive processes (cognition) of training participants. Self-knowledge occurs in the process of mastering cognitive competencies. Self-representation of individual cognitive activity and self-awareness of the person occur. The growing role of cognitive communications in the educational network environment and in Internet communications contributes to the formation of professional identity. The implementation of pedagogical intentionality in the form of a system of cognitive communications contributes to the introduction of new knowledge, discoveries and technologies of modern world science into the educational process. The orientation of young researchers towards modern knowledge and technology is an expression of their desire to participate in the global community and globalized economy. The development of professional identity in a global context actualizes the problem of forming the social identity of a future specialist. An important direction in solving this problem is the development of creative activity, the development of personality and its self-realization, the assimilation of the values of higher education and universal human values, mastering computer technologies and the formation of research competencies in the context of solving urgent social problems and the inclusion of young scientists in the development of scientific schools of the university and support of academies. The development of self-knowledge of a person and the assimilation of ethics and values of higher education determine the personality and the direction of his creative activity. Computer technologies contribute to the formation of professional qualities and callings in a social and global context.

Key words: self-knowledge, education, ethics, man, values, discourse, calling, personality, self-realization of personality, creative activity, university, higher education, values of higher education, computer technologies, social identity.